

ruimtelijke onderbouwing

Mandjeswaardweg 11, Kampen

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Inleiding	4
1.1	Aanleiding en doel	4
1.2	Ligging van het plangebied	4
1.3	Geldend bestemmingsplan	6
1.4	Leeswijzer	6
Hoofdstuk 2	Beleidskaders	7
2.1	Europees en rijksbeleid	7
2.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)	
2.1.2	Natura 2000-gebieden (2003))	8
2.2	Provinciaal en regionaal beleid	8
2.2.1	Omgevingsvisie Overijssel (2009) en latere actualisaties	
2.2.2	Omgevingsverordening (2009) en latere actualisaties	
2.2.3	Ontwikkelingsperspectief Nationaal Landschap IJsseldelta	
2.3	Gemeentelijk beleid	10
2.3.1	Structuurvisie Kampen 2030 (2009)	
Hoofdstuk 3	Onderzoek	10
3.1	Algemeen	10
3.2	Ontwikkelingsgeschiedenis	10
3.3	Erfplan	
3.4	Cultuurhistorie	11
3.4.1	Archeologie	
3.4.2	Monumentenzorg	
3.5	Milieu	12
3.5.1	Milieuzonering	
3.5.2	Geur	
3.5.3	Bodem	
3.5.4	Geluid	
3.5.5	Luchtkwaliteit	
3.5.6	Externe veiligheid	
3.6	Water	14
3.6.1	Watertoets	
3.6.2	Overstromingsrisico	
3.7	Ecologie	14
3.7.1	Gebiedsbescherming	
3.7.2	Soortenbescherming	
3.8	Verkeer	15
3.9	Kabels en leidingen	15
3.10	Toepassen besluit m.e.r.	16
3.10.1	Wettelijk kader	
3.10.2	Vormvrije m.e.r.-beoordeling	
Hoofdstuk 4	Uitvoerbaarheid	17
4.1	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	17
4.2	Economische uitvoerbaarheid	17

Hoofdstuk 5	Inspraak en overleg	18
5.1	Vooroverleg	18
5.2	Inspraak	18

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

Deze ruimtelijke onderbouwing heeft betrekking op het realiseren van een paardrijbak aan de westkant van het perceel Mandjeswaardweg 11.

Op 9 maart 2015 is een aanvraag omgevingsvergunning ingediend voor het uitbreiden van het aantal paardenstallen voor het hobbymatig houden van maximaal 10 paarden, het afgraven van een gering deel van de terp, het aanleggen van een opgehoogde paardrijbak met eb en vloedbodem, het bouwen van een stapmolen, het bouwen van een houten omheining om de paardrijbak, de stapmolen en het perceel, het plaatsen van 4 lichtmasten om de paardrijbak, op het perceel Mandjeswaardweg 11, 8267 AW in Kampen.

Op 3 juli is de omgevingsvergunning hiervoor verleend.

Mede op advies van de gemeente en Het Oversticht is op 13 juli een wijzigingsvoorstel ingediend. Het betreft het splitsen van de bestaande paddock en het verplaatsen van de paardrijbak naar de andere kant van het huis. Deze wijziging komt de ruimtelijke indeling en bruikbaarheid ten goede.

De beoogde locatie van de paardrijbak heeft de bestemming Tuin. Het realiseren ervan is derhalve op grond van het geldende bestemmingsplan “Buitengebied 2014” niet mogelijk. Echter, met het verlenen van een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht kan van het geldende bestemmingsplan worden afgeweken. Op grond van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3, van deze wet kan deze vergunning slechts worden verleend, indien de activiteit niet in strijd is met de goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

1.3 Ligging van het plangebied

Het perceel Mandjeswaardweg 11 ligt in het buitengebied van de gemeente Kampen nabij het Zwarte Water, ten oosten van het Ganzendiep.

De erfplannen van de goedgekeurde aanvraag en de wijziging en een luchtfoto zijn toegevoegd.

1.4 Geldend bestemmingsplan

Het bestemmingsplan Buitengebied 2014 is van toepassing op de locatie. De paardrijbak wordt verplaatst van de bestemming Wonen-2 naar Tuin. Een bouwwerk binnen de bestemming Tuin is strijdig met het bestemmingsplan.

1.5 Leeswijzer

De toelichting van dit bestemmingsplan is als volgt opgebouwd:

- De relevante beleidskaders van alle betrokken beleidsniveaus worden beschreven in hoofdstuk 2.
- in hoofdstuk 3 wordt een beschrijving gegeven van het plangebied en komen de onderzoeksaspecten aan bod.
- de uitvoerbaarheidsaspecten die gerelateerd zijn aan de gewenste ontwikkelingen komen aan bod in hoofdstuk 4;
- Tot slot komen in hoofdstuk 5 inspraak en overleg aan de orde.

Hoofdstuk 2 Beleidskaders

In dit hoofdstuk wordt het integrale beleid samengevat dat relevant is voor de binnenstad van Kampen. Het (inter)nationale en provinciale beleid is neergelegd in verschillende nota's betreffende de ruimtelijke ordening. Een 'doorzetting' van dit beleid vindt veelal plaats in verschillende gemeentelijke en provinciale uitwerkingsnota's, beleidsplannen en bestemmingsplannen.

2.1 Europees en rijksbeleid

2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. De Structuurvisie bevat de visie van het rijk op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2028 meteen doorkijk naar 2040. In de structuurvisie wordt ingestoken op een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Het Rijk hanteert hierbij een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. De Rijksoverheid brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat, laat meer over aan gemeenten en provincies. Hiernaast komt de gebruiker centraal te staan. Hierom kiest het Rijk voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

Verstedelijkings- en landschapsbeleid laat het Rijk over aan de provincies en gemeenten. Gemeenten krijgen ruimte voor kleinschalige natuurlijk groei geënt op het bouwen van huizen die aansluiten bij de woonwensen van mensen. Om een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte te bevorderen, wordt een ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Dat betekent: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling, vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt en, mocht nieuwbouw echt nodig zijn, altijd zorgen voor een optimale (multimodale) bereikbaarheid.

Er is geen sprake van toename van bouw op het perceel. Het betreft het verplaatsen van een paardrijbak en het splitsen van een paddock. Derhalve wordt niet in strijd gehandeld met de structuurvisie. De splitsing en verplaatsing hebben ook geen invloed op de waterhuishouding.

2.1.2 Natura 2000-gebieden (2003)

Nederland kent 162 Natura 2000-gebieden. Dit Natura 2000 netwerk bestaat uit gebieden die zijn aangewezen onder de Vogelrichtlijn en aangemeld onder de Habitatrichtlijn. Beide Europese richtlijnen zijn belangrijke instrumenten om de Europese biodiversiteit te waarborgen. Alle Vogel- of Habitatrichtlijngebieden zijn geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben.

Als een activiteit mogelijk van invloed is of kan zijn op de beschermde natuur in een Natura 2000-gebied of Beschermd Natuurmonument, dan is een vergunning noodzakelijk. Dit kan ook nodig zijn voor projecten die buiten het beschermd gebied liggen, maar wel mogelijk van invloed zijn op de instandhoudingsdoelstellingen binnen het gebied, de externe werking.

Op dit aspect wordt nader ingegaan in paragraaf 3.5.

2.2 Provinciaal en regionaal beleid

2.2.1 Omgevingsvisie Overijssel (2009) en latere actualisaties

De Omgevingsvisie van de provincie Overijssel vormt een belangrijk beleidskader voor de gewenste ontwikkeling. Op 1 juli 2009 is het Omgevingsplan vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Overijssel en heeft nu de status van structuurvisie (onder de nieuwe Wet ruimtelijke ordening). Tevens geldt het omgevingsplan als Regionaal Waterplan, Milieubeleidsplan, Provinciaal Verkeer- en Vervoersplan en Bodemvisie in het kader van ILG-afspraken met het Rijk.

Leidende thema's in de Omgevingsvisie zijn duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit. Duurzaamheid wordt volgens de Omgevingsvisie gerealiseerd door een transparante en evenwichtige afweging van ecologische, economische en sociaal-culturele beleidsambities.

Ruimtelijke kwaliteit wordt volgens de Omgevingsvisie gerealiseerd door naast bescherming vooral in te zetten op het verbinden van bestaande kwaliteiten en nieuwe ontwikkelingen. Bij het sturen op ruimtelijke kwaliteit in de Omgevingsvisie is een sleutelrol weggelegd voor de gebiedskenmerken. Dit zijn de ruimtelijke kenmerken van een gebied of een gebiedstype, die bepalend zijn voor de karakteristiek en kwaliteit ervan. In de gekozen benadering zijn de natuurlijke laag, de laag van het agrarisch cultuurlandschap, de stedelijke laag en de lust- en leisure laag bepalend voor de kenmerken van een gebied. Deze lagen staan niet los van elkaar. Vaak liggen de lagen over elkaar heen en hebben plekken te maken met kenmerken van verschillende gebieden.

Als in een bepaald gebied een verandering aan de orde is, dan geven de gebiedskenmerken richting aan de manier hoe dit moet plaatsvinden. Bij de gebiedskenmerken is in de kolom 'sturing' onder de kop 'norm' aangegeven welke kenmerken altijd, met elke ontwikkeling, gerespecteerd en versterkt dient te worden, omdat ze gerekend worden tot het provinciale belang. Onder de kop 'richting' is een manier van omgang met kenmerken weergegeven, die de provincie zeer wenselijk vindt. Hier mag van worden afgeweken. Onder de kop 'inspiratie' staan ontwikkelingen vermeld die denkbaar zijn in het betreffende gebiedstype met respect voor de gebiedskenmerken. De gebiedskenmerken worden in de volgende paragraaf in het kader van de toets aan de Omgevingsverordening nader uitgewerkt.

2.2.2 Omgevingsverordening (2009) en latere actualisaties

Het uitvoeringsinstrument dat aan de omgevingsvisie is gekoppeld is de Omgevingsverordening Overijssel 2009 van de provincie. In deze verordening is juridisch vastgelegd dat bij bestemmingsplannen ingegaan moet worden op de verschillende lagen zoals deze zijn vastgelegd in de catalogus gebiedskenmerken, waarbij wordt onderbouwd dat de ontwikkeling bijdraagt aan versterking van de ruimtelijke kwaliteit en past binnen het ontwikkelingsperspectief voor het gebied. Deze beschrijving is in paragraaf 3.4 Huidige (ruimtelijke) situatie gegeven.

Met het verlenen van de vergunning voor het hobbymatig houden van maximaal tien paarden heeft de gemeente verklaard dat de inrichting van het perceel voor het houden van paarden past in het ontwikkelingsperspectief. In dit kader zijn alle voorzieningen goedgekeurd. Deze aanvraag betreft weliswaar een verplaatsing van een deel van de voorzieningen van een wonen-2 naar een tuin bestemming maar komt de kwaliteit van de inrichting van het perceel sterk ten goede. Zo richt het plan zich op het behoud en herstel van de singels, het terugbrengen van de oorspronkelijke vegetatie en het minimaal verplaatsen van grond; geen aantasting van de terp (in het oorspronkelijke, goedgekeurde plan was sprake van het afgraven van een significant deel van de terp). De verplaatsing heeft uitsluitend betrekking op de natuurlijke laag en is conform het advies van de gemeente. Het plan voldoet aan het uitgangspunt dat het oorspronkelijke karakter (zie ook de kernkwaliteiten) van de Mandjeswaard behouden moet blijven. Zie ook 3.4.1.

Het uitvoeringsinstrument dat aan de omgevingsvisie is gekoppeld, is de Omgevingsverordening Overijssel 2009. In deze verordening is juridisch vastgelegd dat bij bestemmingsplannen ingegaan moet worden op de verschillende lagen zoals deze zijn vastgelegd in de catalogus gebieds-kenmerken, waarbij wordt onderbouwd dat de ontwikkeling bijdraagt aan versterking van de ruimtelijke kwaliteit.

Natuurlijke laag

Het projectgebied ligt in het voormalig Zuiderzeegebied en valt onder de eenheid “zeekleigebied en randmeren”. De ambitie in dit gebied is de stoerheid en het open karakter van deze landschappen te bewaren en versterken. Het plan doet hier geen afbreuk aan.

Laag van het agrarisch cultuurlandschap

Het gebied valt onder de eenheid Zeekleilandschap. De ambitie is hier de kwaliteit van de grote open ruimtes met de verspreide erven en het subtiele reliëf in stand te houden. Hier wordt aan voldaan

De Mandjeswaard is een agrarisch landschap waarbij, vanwege de schaalvergroting, naast het agrarische bedrijf ook een woonbestemming ontstaat. Het agrarische karakter blijft volledig gehandhaafd.

Stedelijke laag

Het projectgebied heeft op basis van deze laag geen bijzondere eigenschappen.

De Mandjeswaard is agrarisch gebied gelegen in de nabijheid van IJsselmuiden en Genemuiden. Het eiland is via een ophaalbrug vanaf de Kamperzeedijk bereikbaar.

Lust&Leisure laag

Binnen deze laag valt het gebied onder de eenheid ‘Donkerte’. De ambitie is de huidige ‘donkere’ gebieden, ten minste zo donker te houden, maar bij ontwikkelingen ze liever nog wat donkerder te maken. Het gaat hier om verplaatsing van een reeds vergunde paardrijbak (met verlichting). De situatie blijft dus in dat opzicht hetzelfde.

De Mandjeswaard biedt natuur, water en rust met een rijke flora en fauna. De witte reiger is één van de bewoners van het eiland.

2.2.3 Ontwikkelingsperspectief Nationaal Landschap IJsseldelta

Zoals eerder beschreven zijn in de Nota Ruimte verschillende Nationale Landschappen aangewezen en het plangebied ligt in één daarvan; het Nationaal Landschap IJsseldelta. De opgave voor deze Nationale Landschappen is het behouden, duurzaam beheren en waar mogelijk versterken van de bijzondere kwaliteiten. Ook de recreatieve toegankelijkheid moet vergroot worden. De opgave voor het gebied IJsseldelta is in eerste instantie uitgewerkt in een ontwikkelingsperspectief. Daarna volgt uitwerking in een uitvoeringsprogramma.

Het gebied IJsseldelta heeft drie kernkwaliteiten:

- de grote mate van openheid;
- de oudste rationale, geometrische verkaveling;
- reliëf in de vorm van huisterpen en kreekruggen.

De aanvraag betreft de verplaatsing van een zandoppervlak en herstelt het erf conform de oorspronkelijke inrichting en begroeiing. Hiermee wordt de huisterp volledig gehandhaafd.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 Structuurvisie Kampen 2030 (2009)

Op 28 mei 2009 is de Structuurvisie 2030 Kampen vastgesteld door de gemeenteraad. Dit strategische document bevat de uitgangspunten voor het ruimtelijk beleid. In de visie wordt aangegeven hoe de gemeente verwacht het ruimtelijk beleid te gaan uitvoeren in de komende jaren. De structuurvisie is een richtinggevend document.

Voor het Kampereiland geldt dat alle toekomstige ontwikkelingen een bijdrage moeten leveren aan het behouden en versterken van de 'kernkwaliteiten' van de verschillende landschappen. Door het gewijzigde plan wordt hier volledig aan tegemoet gekomen. Zo wordt de huisterp intact gelaten en worden de karakteristieke singels hersteld.

Hoofdstuk 3 Onderzoek

3.1 Algemeen

Artikel 3:2 van de **Algemene wet bestuursrecht** in combinatie met artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening verplicht het college van burgemeester en wethouders onderzoek te doen naar de relevante feiten en de af te wegen belangen die bij de aangevraagde bestemmingsplanherziening komen kijken. In dit hoofdstuk zal dan ook op de voor het onderhavige plangebied relevante aspecten worden ingegaan. Het betreft hier niet alleen de ruimtelijke problematiek maar ook de aspecten die samenhangen met het milieu, de archeologie, ecologie, luchtkwaliteit en externe veiligheid.

3.2 Ontwikkelingsgeschiedenis

De Mandjeswaard is een schiereiland omgeven door de oude IJsselarmen, Ganzendiep en Goot. De Gemeente Kampen kreeg in 1363 van Bisschop Jan van Arkel de Kamper eilanden en het recht van aanwas. De IJsseldelta bestond vroeger uit 'eilanden'. Op de Mandjeswaard, één van de eilanden, werd in 1432 het eerste erf verpacht. Een erf omvat de gebouwen met bijbehorende landerijen. Erf no. 1 werd destijds verpacht aan Klaas Mandemaker, vandaar de naam Mandjeswaard. Door de aanwas – de polder groeide door telkens een nieuwe schil in te polderen - groeiden de eilanden. Er konden zo telkens nieuwe erven uitgegeven worden. De laatste aanwas was de Cock's polder, genoemd naar zuivelfabrikant & wethouder de Cock uit Kampen. In 1932, met de aanleg van de afsluitdijk, was het gedaan met de aanslibbing. De laatste erven van 1960 staan dan ook niet meer op terpen. Door schaalvergroting komen steeds meer boerderijen vrij voor burgerbewoning.

Vanwege het archeologische en monumentale belang worden alle activiteiten uitgevoerd onder begeleiding van Het Oversticht (met name voor de ruimtelijke aspecten van cultuurhistorie van het erf/ relatie landschap en de aspecten van ruimtelijke kwaliteit in het algemeen) en een door de gemeente aangewezen archeoloog die bij alle grondverplaatsingen aanwezig is.

3.3 Erfplan

Het Oversticht heeft een erfplan opgesteld waarin de ruimtelijke aspecten van cultuurhistorie van het erf/relatie landschap en de aspecten van ruimtelijke kwaliteit in het algemeen zijn geborgd.

De paardrijbak (een zandlaag) maakt onderdeel uit van het goedgekeurde erfplan (vergunning verleend 3 juli 2015). In het wijzigingsplan om de paddock te splitsen en de bak te verplaatsen vervalt de noodzaak om een groot deel van de terp af te graven en het overige wonen-2 deel te verhogen. De paardrijbak komt nu op de hoogte van het maaiveld. Om de kwaliteit te waarborgen en verbeteren wordt verder volop in gespeeld op het handhaven en terugbrengen van de historische begroeiing zoals het versterken van de singels. Mede door het herstel van de historische begroeiing is de paardrijbak in het nieuwe plan niet of nauwelijks zichtbaar.

3.4 Cultuurhistorie

3.4.1 Archeologie

In het Europese Verdrag van Malta, ondertekend door een groot aantal EU-landen, waaronder ook Nederland, is de veiligstelling van het (Europese) archeologische erfgoed als doelstelling opgenomen. In 1998 is dit verdrag goedgekeurd door het Nederlandse parlement. Ter implementatie van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving is in 2007 de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Dit is een aanpassingswet waarmee de Monumentenwet 1988 gewijzigd is op het onderdeel archeologie. Door middel van de gewijzigde Monumentenwet moet het archeologisch erfgoed in de bodem bescherming krijgen in het ruimtelijke ordeningsbeleid.

Als gevolg van Europese en nationale wetgeving stellen rijk en provincies zich op het standpunt dat in het ruimtelijk beleid zorgvuldig met het archeologisch erfgoed moet worden omgegaan. De meeste ingrepen in de ruimtelijke ordening vinden plaats op gemeentelijk niveau. De Monumentenwet verplicht gemeenten bij het opstellen van ruimtelijke plannen rekening te houden met de in hun bodem aanwezige waarden.

Op plankaarten geeft de gemeente voor het eigen grondgebied aan waar zich bekende archeologische vindplaatsen bevinden. Voor het overige gebied gelden verwachtingswaarden. De kern van de huidige archeologiewetgeving behelst bescherming van waardevolle oudheidkundige resten in de bodem. Bij ruimtelijke ingrepen op locaties met vindplaatsen moeten de aanwezige resten intact blijven. Wanneer verstoring onvermijdelijk is, dient oudheidkundig bodemonderzoek plaats te vinden. De informatie van de bij bodemonderzoek onderzochte resten wordt behouden door middel van documentatie.

Voor gebieden waar reële verwachtingen bestaan ten aanzien van archeologische waarden, die bedreigd worden door ruimtelijke ingrepen, moet inventariserend onderzoek plaatsvinden om uit te maken of daadwerkelijk waardevolle archeologische resten aanwezig zijn. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken. Op basis van dit onderzoek kan besloten worden tot behoud van de vindplaats, verder onderzoek of vrijgave van de locatie. De beslissingsbevoegdheid over archeologische monumentenzorg met betrekking tot het grondgebied van de gemeente Kampen berust bij de overheid als bevoegd gezag. In de meeste gevallen is dit de gemeente. Kampen heeft vastgesteld archeologiebeleid dat verankerd is in de Erfgoedverordening en de Erfgoednota.

Inventariserend archeologisch onderzoek naar de terp van Mandjeswaard 11 vooraf wordt niet noodzakelijk geacht. Het gedeelte van de terp dat afgegraven zal worden betreft hoofdzakelijk verstoorde grond. Omdat onduidelijk is of er nog intacte terplagen aangeroerd worden zal door de gemeentearcheoloog bouwputbegeleiding worden verricht. Ten behoeve van dit onderzoek zal geen graafwerk worden verricht, maar mogelijk wel enige documentatie. In een eerder stadium heeft de initiatiefnemer aangegeven akkoord

te gaan met deze voorwaarde. Met betrekking tot het projectafwijkingsbesluit blijft deze voorwaarde van kracht. Initiatiefnemer zal zodoende de gemeentearcheoloog tijdig inlichten over de uitvoering van het werk en betredingstoestemming verlenen.

3.4.2 Monumentenzorg

Het Oversticht heeft een erfplan opgesteld waarin de ruimtelijke aspecten van cultuurhistorie van het erf en relatie landschap en de aspecten ruimtelijke kwaliteit in het algemeen zijn geborgd. De huisterp wordt intact gelaten en de karakteristieke singels worden hersteld. Door de wijziging op de goedgekeurde aanvraag blijft het karakter van het object bewaard. De paardrijbak wordt verzonken in het maaiveld en door de begroeiing aan het zicht ontnomen. Er vindt ook geen afgraving van de terp plaats.

3.5 Milieu

Het uitgangspunt is dat met de realisering van het plan een goede omgevingsituatie ontstaat. Daarom zijn in het kader van deze ruimtelijke onderbouwing de (wettelijk) noodzakelijke toetsen verricht.

3.5.1 Milieuzonering

Als uitgangspunt geldt dat het project niet leidt tot milieuoverlast bij milieugevoelige functies in de omgeving. Ten behoeve van de milieuzonering rond bedrijven is door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) het systeem 'Bedrijven en milieuzonering' (2009) ontwikkeld in de vorm van een bedrijvenlijst. Daarin worden op basis van de SBI-code indicatieve afstanden bepaald voor allerlei vormen van bedrijfsactiviteiten. De afstandcriteria hebben betrekking op de milieuaspecten geluid, stank, stof en gevaar.

Indien er bedrijven in de omgeving aanwezig zijn hebben deze in een vergunning of in het activiteitenbesluit vastgelegde rechten. Een gevoelig object te dichtbij bouwen kan impliciet betekenen dat het bedrijf aan zwaardere eisen moet voldoen waardoor het bedrijf planschade kan claimen.

Onderzocht moet daarom worden of dergelijke bedrijven in de omgeving aanwezig zijn en uitgesloten moet worden dat deze door de wijzigingen benadeeld worden. Alleen in geval bedrijven in de omgeving geprojecteerd zijn (het bestemmingsplan maakt de vestiging mogelijk maar ze zijn nog niet gerealiseerd) kan gebruik worden gemaakt van de VNG brochure "Bedrijven en Milieuzonering".

Het verplaatsen van de paardrijbak levert geen aanvullende overlast op. De afstand tot de dichtstbijzijnde boerderij is minimaal 600 meter.

3.5.2 Geur

Bij geur van bedrijven gaat het om de geuruitstoot (emissie) van bedrijven die zich verspreidt via de lucht en een geurbelasting veroorzaakt op de woon- en leefomgeving. Onder geurbelasting (of 'immissie') verstaan we de geurconcentratie die gedurende een bepaalde tijd op een geurgevoelig object zoals een woning 'terecht' komt. Deze hoeveelheid kan worden gemeten of berekend. De afstand tussen geur emitterende bedrijven en geurgevoelige bestemmingen is daarbij van grote invloed. Vanwege de geurbelasting op een gebied kan het woon- en verblijfklimaat daar als onvoldoende worden beschouwd om bijvoorbeeld woningbouw te realiseren. Geur van bedrijven heeft dus gevolgen voor het leefklimaat van mensen en voor het gebruik van de ruimte.

In principe dienen alle geurgevoelige objecten te worden beschermd tegen geuroverlast. Bij de beoordeling van een ruimtelijk plan dient voor het aspect geur bekeken te worden of er bij een omliggende of te vestigen geurgevoelige objecten sprake is van een goed woon- en leefklimaat en of omliggende bedrijven door de vestiging van geurgevoelige objecten niet worden belemmerd.

Het verplaatsen van de paardrijbak levert geen geur overlast op. Er is geen sprake van aanvullend activiteiten die geuroverlast kunnen veroorzaken.

3.5.3 Bodem

Het beleid ten aanzien van de bodemkwaliteit is op nationaal niveau vastgelegd in de Wet bodembescherming (Wbb) en de daarbij behorende Circulaire Bodemsanering 2009 en voor het toepassen van grond het Besluit bodemkwaliteit. Gestreefd wordt naar een duurzaam bodembeheer.

Bij een ruimtelijk plan moet de bodemkwaliteit van het betreffende gebied inzichtelijk worden gemaakt. Hierbij is van belang te weten of er bodemverontreiniging is die de functiedoelen kan frustreren, of er gezondheidsrisico's of ecologische risico's daardoor zijn en wat de mogelijkheden zijn om er tijdig iets aan te doen. Om deze vragen te beantwoorden is wettelijk verplichte informatie over de bodemkwaliteit nodig.

Het uitgangspunt wat betreft de bodem in het plangebied is, dat de kwaliteit ervan zodanig dient te zijn dat er geen risico's zijn voor de volksgezondheid bij het gebruik van het plangebied voor de beoogde functie(s).

Voor de verbouwing van de boerderij in 2009/2010 is op basis van een rapport inzake bodemverontreiniging gesaneerd (bindende voorwaarde voor het verkrijgen van een vergunning voor toenmalige koper). De gemeente is hiervan op de hoogte.. Het gaat verder niet om gevoelige functies maar om een paardrijbak.

3.5.4 Geluid

Bij het doorlopen van een procedure op grond van artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening geldt een onderzoeksplicht voor geluid. Dit onderzoek richt zich op woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen die binnen een geluidszone van een weg, een spoorweg of een industrieterrein zijn

Het gaat hier niet om geluids gevoelige functies dus geen belemmering.

3.5.5 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden. Deze wet vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De wet is enerzijds bedoeld om de negatieve effecten op de volksgezondheid aan te pakken, als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging. Anderzijds heeft de wet tot doel mogelijkheden te creëren voor ruimtelijke ontwikkeling, ondanks overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

Op grond van de Wet mogen nieuwe ontwikkelingen niet leiden tot een overschrijding van de normen (grenswaarden) die aan een aantal verontreinigende stoffen zijn gesteld.

Het gaat hier niet om luchtkwaliteit gevoelige functies dus geen belemmering.

3.5.6 Externe veiligheid

Volgens het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) dient bij het plannen van risicogevoelige objecten in de omgeving van een risicovolle inrichting en/of transportroute op bindende wijze rekening gehouden worden met de mogelijke invloed van die inrichting en/of transportroute. Er dient bij het plaatsvinden van een incident te worden voorkomen dat binnen een zekere afstand mensen aanwezig zijn in woongebieden of verblijfsgebieden.

Het gaat hier niet om de toevoeging van een risicogevoelig object dus geen belemmering

3.6 Water

3.6.1 Watertoets

Bij de totstandkoming van ruimtelijke plannen moet de watertoets worden toegepast. Dit houdt in dat alle ruimtelijke plannen een waterparagraaf moeten bevatten. De watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het kader van de watertoets is wettelijk verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Het beleid van het Waterschap Groot Salland staat beschreven in het Waterbeheersplan 2010-2015, de beleidsnota Leven met Water in Stedelijk Gebied, Strategische Nota Rioleringsbeleid 2007, Visie Beheer en Onderhoud 2050 en het Beleidskader Recreatief Medegebruik. Daarnaast is de Keur van het Waterschap Groot Salland een belangrijk regelstellend instrument waarmee in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden. Op gemeentelijke niveau is het in overleg met het waterschap opgestelde gemeentelijk Waterplan en het gemeentelijk Rioleringsplan (GRP 2016-2020) van belang.

De splitsing van de paddock en de verplaatsing van de paardrijbak veroorzaken geen verandering in de waterhuishouding (tov de verleende vergunning).

Het waterschap Groot Salland heeft positief geadviseerd. De watertoets en het positief advies zijn als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd.

3.6.2 Overstromingsrisico

In de omgevingsverordening (paragraaf 2.14.4) heeft de provincie Overijssel aangegeven dat voor gebieden met het risico op overstroming een onderbouwing in het bestemmingsplan moet worden opgenomen in de vorm van een overstromingsrisicoparagraaf. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen minder snel en ondiep onderlopende gebieden en snel diep onderlopende gebieden.

De woning en stallen liggen op 1,20 – 1,60 m + NAP en zijn waterveilig bij de veiligheidsnorm voor de Mandjeswaard (=1:500). De nieuwe functie ligt weliswaar lager maar het betreft hier geen gevoelige functie en bij eventuele overstroming is vluchtgelegenheid in directe omgeving aanwezig.

3.7 Ecologie

Bij elk ruimtelijk plan dient, met het oog op de natuurbescherming, rekening te worden gehouden met de Natuurbeschermingswet en de Flora- en faunawet. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in gebiedsbescherming en soortenbescherming.

3.7.1 Gebiedsbescherming

Ten aanzien van gebiedsbescherming zijn in het kader van de Europese richtlijnen in Nederland speciale beschermingszones aangewezen die een hoge wettelijke bescherming kennen. Hiervoor zijn Natura 2000 en gebieden onderdeel uitmakend van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) aangewezen. Hiernaast zijn binnen de gemeente Kampen een aantal gebieden aangewezen als Weidevogelgebied en/of Ganzenfoerageergebied.

De splitsing van de paddock en het verplaatsen van de paardrijbak vindt plaats binnen het bestaande erf en erfbeplanting en veroorzaakt geen verandering t.a.v. de gebiedsbescherming en daarmee ook geen effecten op N2000.

3.7.2 Soortenbescherming

De werkingssfeer van de Flora- en Faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming. Op grond van de Flora- en Faunawet gelden algemene verboden tot het verwijderen van groeiplaatsen van beschermde plantensoorten en het beschadigen of verstoren van voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde diersoorten.

In artikel 75 van de Flora en faunawet worden de ontheffingsmogelijkheden weergegeven. In principe zijn alle zoogdieren, vogels, amfibieën, reptielen en vissen die in Nederland voorkomen, beschermd. De aanvraag van een ontheffing en de toetsing aan de Flora- en Faunawet gebeurt niet in het kader van het bestemmingsplan, maar in de vergunningenfase van een initiatief.

Om te beoordelen of dit bestemmingsplan ook uitvoerbaar is, wordt hierop vooruitlopend, een verwachting uitgesproken over de eventuele gevolgen voor de beschermde planten- en diersoorten in het plangebied.

In de wet is een differentiatie aangebracht in niveau van bescherming. Op 23 februari 2005 is de zgn. "AMvB art. 75" van de Flora- en faunawet in werking getreden, waarin dit verschil is verwoord:

- alle soorten, opgenomen in Habitat richtlijn bijlage IV, de Vogelrichtlijn en beschermde soorten van de Rode Lijst zijn beschermd onder het zwaarste regime (soorten van tabel 3);
- soorten met vrijstelling bij een vastgestelde gedragscode (soorten van tabel 2);
- soorten waarvoor een algemene vrijstelling geldt.

De splitsing van de paddock en het verplaatsen van de paardrijbak vindt plaats binnen het bestaande erf en erfbepanting. Gelet op de huidige inrichting en gebruik zijn geen beschermde flora of jaarrond beschermde vogels te verwachten op de te wijzigen gronden. Uiteraard dient bij de uitvoering rekening gehouden te worden met de algemene bepalingen van de Flora en Faunawet. Een ecologisch onderzoek kan achterwege blijven.

3.8 Verkeer

Er is geen sprake van een verkeersaantrekkende werking. De paardrijbak is voor eigen gebruik. Hierdoor is er geen sprake van een belemmering.

3.9 Kabels en leidingen

Voor graafwerkzaamheden wordt een Clic melding gedaan. Er is geen sprake van hoogspanningsmasten.

3.10 Toepassen besluit m.e.r.

3.10.1 Wettelijk kader

Algemeen

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. (uitvoeringswetgeving met betrekking tot de m.e.r.) gewijzigd. De belangrijkste wijziging is dat de drempels voor de m.e.r.-beoordeling gewijzigd zijn van absolute in indicatieve waarden. Dit blijkt uit het aangepaste artikel 2, lid 5, onder b van het Besluit. Onder dit artikelonderdeel vallen alle activiteiten die beneden de voor de m.e.r.-beoordeling gedefinieerde drempelwaarden vallen. Dit betekent concreet dat het bevoegd gezag (in dit geval de gemeenteraad van Kampen) zich ervan moet vergewissen of de activiteit daadwerkelijk geen belangrijke nadelige milieugevolgen kan hebben, waarbij het in het bijzonder moet worden nagegaan of sprake is van de omstandigheden als bedoeld in bijlage III van de Europese Richtlijn betreffende de milieueffect-beoordeling.

Beoordeeld moet dus worden of er voor het op een later te nemen besluit een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is. Voor deze toets die een nieuw element is in de m.e.r.-beoordeling vindt plaats volgens het nee, tenzij principe. Dit betekent dat er geen MER hoeft te worden opgesteld, tenzij bij het verlenen van de omgevingsvergunning in de toekomst de vraag aan de orde is of belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu op voorhand niet zijn uit te sluiten.

Mer-plichtige inrichtingen

Indien het (nieuwe) bestemmingsplan de vestiging van inrichtingen mogelijk maakt welke genoemd zijn in het Besluit milieu-effectrapportage is het plan zelf MER-plichtig. Het gaat dan alleen om inrichtingen welke zich nog nieuw kunnen vestigen, niet eventueel reeds aanwezige inrichtingen (RvSt 18 juni 2008, nr 200704458/1).

Plichten voortvloeiend uit de Natuurbeschermingswet

Ook op grond van de Natuurbeschermingswet kan een MER plicht ontstaan indien er sprake zou zijn van mogelijk "significant negatief effect" ten gevolge van het bestemmingsplan. Als daar sprake van is moet een zogenaamde passende beoordeling worden opgesteld en ontstaat er een MER-plicht. Als uit een zogenaamde "voortoets" is gebleken dat geen "significant negatief effect" te verwachten is, en dus geen "passende beoordeling" gemaakt moet worden is een MER-plicht dus ook niet aan de orde.

Met betrekking tot het plangebied kan geconcludeerd worden dat er geen effecten zijn op N2000 (nbwet) en er geen sprake is van MER inrichting. Er is geen MER nodig.

3.10.2 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Voor de vormvrije m.e.r.-beoordeling bestaan geen vereisten voor de vorm, maar wel voor de inhoud. Met betrekking tot de inhoud ('wat moet er in de vormvrije worden onderzocht?') moet aandacht besteed worden aan alle criteria die zijn opgenomen in Bijlage III bij de Europese richtlijn 'betreffende de milieubeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten'.

Naar aanleiding van het gestelde in de voorgaande paragraaf moet er een toets worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Het uitgangspunt is dat het gaat om een bestaande kern, dat planologisch wordt aangepast aan de eisen van deze tijd.

De toets kan gebeuren aan de hand van die aspecten, die hiervoor al aan de orde zijn geweest voor zover ze van invloed zijn op het (natuurlijke) milieu.

Gelet op de vorige paragrafen zijn er geen belemmeringen voor het beoogde bouwplan.

Hoofdstuk 4 Uitvoerbaarheid

Conform artikel 3.1.6 van het Bro dient bij het verlenen van toestemming voor een ruimtelijke ontwikkeling onderzoek te worden ingesteld naar de uitvoerbaarheid van het plan. Bij de uitvoering van een plan kan in zijn algemeenheid onderscheid worden gemaakt tussen de maatschappelijk uitvoerbaarheid en de economische uitvoerbaarheid. Bij het eerste gaat het er om hoe de verwezenlijking door de maatschappij (overheid en burgers samen) wordt gedragen. Bij het tweede gaat het om de kosten en andere economische aspecten die met de verwezenlijking van het plan samenhangen. Tevens is in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) geregeld dat in het kader van een bestemmingsplan voor bepaalde bouwplannen de grondexploitatie-regeling van toepassing is.

4.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De ontwerpomgevingsvergunning zal overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht (afdeling 3.4) gedurende zes weken ter inzage liggen en worden toegestuurd aan overleginstanties. Tijdens deze periode wordt de mogelijkheid geboden voor het indienen van zienswijzen. Verder komt ten aanzien van de omgevingsaspecten, de uitvoerbaarheid van het plan niet in het geding.

4.2 Economische uitvoerbaarheid

Het voornemen is een bouwplan mogelijk te maken door middel van een omgevingsvergunning. Het plan wordt gerealiseerd op initiatief en kosten van de eigenaar. De kosten voor de procedure komen op grond van de gemeentelijke legesverordening ook voor rekening van de aanvrager. Middels een overeenkomst is vastgelegd dat mogelijk planschadeclaims ten laste komen van de initiatiefnemer. Realisatie van het

voornemen brengt dus geen kosten mee voor de gemeente. Gesteld kan worden dat het vaststellen van een exploitatieplan achterwege kan blijven omdat het kostenverhaal anderszins is verzekerd.

Hoofdstuk 5 Inspraak en overleg

6.1 Vooroverleg

Op grond van artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening wordt geëist dat bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning overleg wordt gevoerd met die diensten van het rijk en de provincie die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

Er is geen sprake van nationaal belang.

De provincie Overijssel heeft een vooroverleglijst opgesteld van categorieën van plannen van lokale aard waarover overleg niet noodzakelijk is. Daar valt deze ontwikkeling onder.

Hiernaast is de waterparagraaf zoals deze is opgenomen bij deze ruimtelijke onderbouwing al ter toetsing voorgelegd aan het Waterschap Groot Salland, waarbij zij deze op 20 oktober 2015 hebben goedgekeurd. Onderhavig bestemmingsplan betreft dan ook een ontwikkeling die voldoet aan de gestelde voorwaarden om af te zien van vooroverleg.

6.2 Inspraak

Op basis van de inspraakverordening van de gemeente Kampen is het gewijzigde voorstel voor inspraak opengesteld. Het voorstel is op 22 juli 2015 gepubliceerd in het huis-aan-huisblad Kampen.nl en heeft vanaf 22 juli 2015 gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Tijdens deze periode zijn er geen inspraakreacties binnengekomen.